

[Børge Johansen.]

eksempler på spørgsmål, man kunne stille, med hensyn til hvad der er privatforbrug. Det kan vi vist alle sammen stille en masse spørgsmål om. Jeg nærer den samme betænkelighed, som finansministeren og andre ordførere har givet udtryk for med hensyn til bestemmelsen af privatforbruget, og jeg nærer ligeledes betænkeligheder med hensyn til nyetableringer, men indtil videre tager jeg til efterretning, at forslagsstillerne mener, det er spørgsmål, som vil kunne løses af skattemyndighederne. Men det kan vi senere komme tilbage til.

Ømann (SF):

Vi har lavet et indkomstskattesystem. For en halv time siden diskuterede vi ét sikkerhedsnet, én lapning, én bortskæring af bylder, og nu skal vi snakke om noget andet, som i og for sig har samme adresse. Må jeg sige med det samme: jeg synes, det er, under de rådende omstændigheder, et godt forslag. Det indgik i aftalen mellem S og SF, så det er selvfølgelig ikke unaturligt, jeg siger det.

Når der nu gives udtryk for betænkeligheder med hensyn til, om man kan administrere dette, så vil jeg bare sige, at dette privatforbrug er noget, man i den grad er vant til at håndtere helt ned i ligningskommissionerne, det er en bastion i dansk skattelovgivning, det er en bastion i dansk skatteadministration. Det er ikke rimeligt at anføre, at da vi havde en præmieopsparingsordning, som for en gangs skyld var ordnet sådan, at det, man havde opsparret, skulle være reel opsparing og nettoopsparing, så voldte det besværligheder. Hvem voldte det besværligheder for? For dem, der ikke førte regnskab, for lønmodtagerne. Der var besværlighederne. Der var ingen besværligheder for det store antal erhvervsdrivende, som fører et rigtigt regnskab, og dette antal er steget betydeligt, siden vi havde denne præmieopsparing.

Vi fordømte engang den konservative døde sild, dette, at man ville basere al skatteudskrivning på forbrug. Det kan heller ikke anføres som et modargument, for det var en helt anden og meget mere omfattende ordning, der her var tale om, som virkelig ville have voldt administrative vanskeligheder.

Nu går venstre imod dette forslag. Det begriber jeg ikke. Man har lige diskuteret et sikkerhedsnet af lignende karakter. Det er ikke svært at finde ud af, hvad privatforbruget er. Det er noget af det mest veldefinerede, man har i dansk skatteret. Hr. Glistrup nævnte forskellige spørgsmål, f. eks. om det skal regnes med til privatforbruget, at man køber et maleri i årets løb. Selvfølgelig skal det da det. Selvfølgelig skal det også regnes med, hvis man foretager forskellige andre private anskaffelser af varig karakter. Det ligger ganske fast.

Det er sagt, at dette her er et lidt populistisk forslag, fordi det er et udslag af kampagnen imod nulindkomster. Ja, det er det måske nok. På den anden side vil jeg sige, at man her rører ved nerven i skattekontrollen. Man får opmærksomheden henvendt på det, som er den eneste mulighed for at finde ud af, om folk har snydt eller ikke snydt, nemlig en bedømmelse af deres privatforbrug, af deres levevis, af deres sommerhus, deres biler osv. Og det er vel også derfor, at det forrige forslag, som kun rammer en snæver gruppe, kan man fra regeringens side gå ind for, men dette her, som virkelig rammer i centrum, kan man ikke gå ind for.

Det, som er sagens kerne, er jo sådan set det notat, som vi har fået i skatte- og afgiftsudvalget fra Danmarks Statistik, hvori der siges, at der snydes bravt for en 10—15 mia kr. Det er jo meget betegnende, at man får en så neutral udtalelse som tekst til dette notat, at det kan man jo egentlig ikke med sikkerhed vide noget om. Jeg synes nok, at hvis vi har en nationalindkomststatistik, som ikke kan sammenlignes med indkomststatistikken, uden at der skal være et slør på 10—15 pct., hvordan skal vi så kunne planlægge her i landet?

Det blev sagt, at skatteyderne slet ikke ved, hvad deres privatforbrug er. Jeg vil da sige, at hvis der er noget, skatteyderne er fortrolige med, så er det, hvad deres privatforbrug er. Der er ikke noget dér, der kommer bag på dem, det skal jeg love for.

I denne forbindelse vil jeg gerne minde om det forslag, som ligger til behandling i skatte- og afgiftsudvalget om, at vi nu skal have skattebøger igen. Jeg synes, det var et meget godt supplement til dette forslag, om vi genindførte skattebøgerne, og så vidt jeg husker, udtalte den socialdemokratiske ord-